

Eitt stórt mistak

UNDAN valinum sendi formaðurin í Kristiliga Fólka-flokkinum persónligt skriv til ymiskar persónar í Suðurstreymoyar valdømi. Í hesum skrivi heitti Tordur Niclasen á veljarar um at velja tveir ávísar og navngivnar persónar á listanum hjá Kristiliga Fólka-flokkinum í Suðurstreymoyar valdømi.

INNIHALDIÐ í skrivinum varð kunngjørt í blaðnum týsdagin. Í blaðnum í dag verður eitt annað skriv kunngjørt. Hetta er eisini frá Kristiliga Fólka-flokkinum og er stílað til veljarar í Eysturoyar valdømi. Í hesum skrivi verður sagt, at um fólk ikki velja Kristiliga Fólka-flokkinn, er vandi fyri, at deildin hjá Eyst-

uroyar Ellis- og Røktarheimi í Gøtu verður niðurløgd.

ENN HAVA vit onga viðmerking hoyrt ella sæð viðvíkjandi tí seinna skrivinum. Men týskvøldið segði Tordur Niclasen at fyrra skrivið var eitt mistak frá hansara síðu. Og Niels Pauli Danielsen tók undir við at hetta var at grovt mistak, hann var harmur um hetta, og gjørdi vart við, at hann sjálvur ikki undir nøkrum umstøðum kundi funnið uppá nakað tilíkt. Ja, so vita vit tað.

ÁHUGAVERT hevði verið at hoyrt ella lisið eina viðmerking frá Tordi Niclasen, um tey ósannindi, sum floksfelagi hansara, Niels Pauli Danielsen, bar fram á valfundum í Norðoya valdømi. Grov ósannindi um, at javnaðar-

flokkurin og undirritaði, í heimildarloysi hava góldið pening til Skála Skipasmiðju. Á einum fundi nevndi hann 100 milliónir og á einum øðrum fundi nevndi hann 60 milliónir krónur.

VIT ROKNA við, at Tordur Niclasen heldur hetta vera grovar og ósannar skuldsetingar, sum hann er harmur um, og undir ongum umstøðum vildi gjørt seg sekan í. Kanska heldur hann tað vera eitt mistak. Eitt mistak, sum Niels Pauli Danielsen átti at biðið um umbering fyri, so leiðis at tað politiska lívið bara kundi gingið víðari uttan nakað stórvegis hóvasták.

MEN ER tað so einfalt? Vit halda ikki! Tað ber ikki til, at menn, sum hava fingið fólksins álit og fara út aftur at

Vilhelm Johannesen, skrivar:

biðja um hetta av nýggjum, skulu nýta slíkan atburð. Tað nyttar onki bert at koma við umberingum og at viðganga at alt hetta vóru mistøk. Tí øll vita, at alt hetta varð gjørt við beráddum huga, við tí fyri eyga, aftur at tryggja Kristiliga Fólka-flokkinum umboðan á tingi.

VIT HALDA, at bæði Tordur Niclasen og Niels Pauli Danielsen, saman við fleiri øðrum, áttu at viðgingið, at Kristiliga Fólka-flokkurin Føroya Framburðs- og Fiskivinnuflokkur er eitt stórt mistak allur sum hann er.

vj.

sosigaley

Dimmalætting

DAÐBLAÐIÐ

14. SEPTEMBER

14. SEPTEMBER

FRIÐ FÖROYAR

NORÐLJÓÐ

Veljarin býttur sigur 14.andi

„Dentur má leggjast á, at úrslitið ikki á nakran hátt er ein uppiborin sigur til javnaðarflokkinn, tvørturímóti. Var veljarin meira at sær komin og hugsaði eitt lítið sindur, so var tann snildi og lurni javnaðarflokkurin sendur har, sum piparið gror. Annað hevði hann ikki uppiborið“, skrivur 14. September í fyrstu viðmerking síni eftir valið.

Vorðin sum tapari! Heldur enn at hyggja at egnari ómegd og taka í egnan barm, so velur málagnandið hjá tjóðveldisflokkinum at útnevna ikki bara javnaðarflokkinn, men veljaran til býttleikans og snildleikans umboð. Eitt er tað at tit loyva tykkum at hugsa hetta í eini vreiðsins og óvundleikans stund, men at fremstipennur floksins førir hetta fram í málagninum er

toppmátt. At hann torir! Ein setningur sum hesin „VAR VELJARIN MEIRA AT SÆR KOMIN OG HUGSAÐI EITT LITIÐ SINDUR“ er so skelkandi og særandi, at tjóðveldisfólk áttu at rodnast av skomm. Hetta er júst tað sama sum at siga, at VELJARIN ER BÝTTUR. Nú er tað bara so, at eisini tjóðveldisflokkurin hevur latið seg stilla upp til val fyri at vinna fólksins álit, og harvið víðurkenna tey vilkor, sum demokratið býður einum. Tað hevur eydnast honum fyrr at vinna álit millum veljararnar, men hesaferð var tað beint tvørturímóti. Ein kann sjálvandi geva javnaðarflokkinum skyldina ella sum her eisini til býtta veljaranum.

Men hvi ikki heldur spyrja seg sjálvan: kanska tað er okkurt við einum sjálvum, sum hevur skyldina av hesum vána tjóðveldisvalinum! Kanska var tað ófrávikiliga krav tykkara fyri ein og hvønn pris at halda javnaðarflokkinn uttanfyri eftir næstsíðsta val, sum nú

rakti tykkum sum ein boomerang! Tí prisurin fyri at kunna gera hetta var jú at leggja saman við sambandinum, og ikki bara tað — hann var eisini at sleppa øllum, ØLLUM, tjóðveldiskrøvum. Tað var hetta, sum varð gjørt og hvussu kunnu tit rokna við, at tjóðveldisfólk gleðiliga fara aftur til valborðið og velja flokkinn, sum hálsaði um við at gerast bæði høgra- og sambandsflokkur! Vit hava sagt hetta áður, at hevði flokkurin tá valt at samstarvað við javnaðarflokkinn, so hevði hann í nógv størri mun kunnað varðveitt nakað av síni sjálvstýrisstevnu. Men tað vildi tit ikki. Tað er tí hvorki veljaranum ella javnaðarflokkinum, tit nú skulu geva skyldina fyri syndarlaga úrslitið, men bara EINA OG ALEINA tykkum sjálvum.

Javnaðarflokkurin eigur á ongan hátt at bera seg yvirlegnan at móti tjóðveldisflokkinum hóast alt hetta. Umboð floksins eiga at gloyma gamalt agg og visir tað seg, at ein sangonga, har eisini tjóðveldisflokkurin er við, fer

at roynast landinum og okkum øllum frægast, so eigur tann møguleikin at standa opin. Tað kann ikki vera uppgáva javnaðarfloksins at úthýsa eitt nú tjóðveldinum sum hevnd fyri tað, sum tjóðveldið gjørdi móti javnaðarflokkinum í 1988. Uppgáva javnaðarfloksins er at skipa eitt landsstýri — við ella uttan tjóðveldisflokkinn — sum fær ríkið ein langtíðarsiktaðan politikk, sum tænar landinum og fjóðini best.

At leggja út við hasi svaduni í 14. September eftir valið lovar so ikki gott. Tað sær út til, at tað eru kreftir í tjóðveldisflokkinum, sum framvegis bera agg ella kanska hatur til javnaðarflokkinn. At teir gjørdur hetta undan valinum vistu vit — og at teir gera tað framvegis, boða oddageinarnar í 14. September nú eisini frá. Spell, tí tað tænar ikki mottoinum um at hava virðing hvør fyri øðrum, sum er so neyðugt at liva upp til, skulu vit í heila tikið kunna stýra landinum komandi ár.

Samgongumøguleikar

Javnaðarflokkurin hevur nú sum landsins størsti flokkur ábyrgdina av at skipa eitt nýtt landsstýri. Undirtøkan flokkurin fekk við valið var so mikið stór, at tað kann als ikki verða nokur mein- ing í at tosa um eitt landsstýri uttan um flokkinn. Tað er so eisini við hesum í huga, at javnaðarflokkurin nú er farin undir eina óbindandi samráðingarrundu við hinar flokkarnar. Av tí at fin- teljingin ikki enn er lið- ug, ber ikki til at gera nakrar bindandi avtal- ur um samgongu.

Men javnaðarflokk- urin hevur so valt sum natúrligt er at byrja hesar samráðingar við tann næststørsta flokkinn fyrst og so tann triðstørsta osfr. Tað hevur verið víst á, at hetta er fyrstu ferð í langar tíðir, at mögu- leiki er fyri at skipa eitt landsstýri við ein- ans tveimum flokkum, hesaferð við javnaðar- flokkinum og fólka- flokkinum. Hesir báðir

hava 17 tingmenn, sum er tað magiska tal- ið. Eftir okkara meting verður tað eingin løtt uppgáva at skipa eitt landsstýri, sum vittur- liga ætlar at reka ein langtíðarpolitikk og uttan at skoða ov nógv til lokalmál við einum Jógvan við Keldu ella einum Óla Breckmann sum 17. manni. Men aðir og kanska frægari møguleikar eru eitt nú tann gamla heima- stýrissamgongan, men ilt er at vita, hvat man kann fáa sambandið til í eini tilikari sam- gongu. Og so henda, sum Ísakson hevur vist til, við A, C og E. Jú, vist eru möguleik- arnir fleiri, samstundis sum teir tó eru veingja- skerdir. Eitt er at vinna ein stóran valsig- ur, annað er at skipa eina stóra og sterka samgongu. Nú má so farast til verka, og eins og undan valinum, má mottoið vera at hava virðing hvør fyri øð- um og útrá tí sannfær- ing at skipa eina sam- gongu.